

stemt Tidspunkt for Lovens Ikrafttræden. Naar det ærede Medlem siger, at det vilde være noget ganske nyt og uhørt at overlade det ikke til selve Loven at bestemme dens Ikrafttræden, men til en kongelig Anordning, er det slet ikke noget som helst nyt og uhørt. Thi ved de allerfleste af de Love, som blive vedtagne paa Rigsdagen, er Tilfældet netop det, at det gennem Administrationen og ikke en Gang ved kongelig Anordning bliver bestemt, naar Loven skal træde i Kraft, idet der for de allerfleste Loves Vedkommende gælder den Regel, at Loven træder i Kraft 8 Dage efter, at det Nummer af Lovtidenden, hvori den kundgøres, er udkommet. Det kommer altsaa til at afhænge ganske af Administrationen eller af vedkommende Ministerium, naar Loven kommer i Lovtidende, og ofte sker det, at den af praktiske Grunde kommer ret sent, og saaledes kommer det ogsaa til at afhænge af vedkommende Ministerium, naar Loven træder i Kraft. Naar der i § 24 indeholdes en Bestemmelse som den, at en Del af Loven først skal træde i Kraft, naar kongelig Anordning derom udkommer, er det af den rent praktiske Grund, at ingen kan sige med Sikkerhed, hvor lang Tid det vil tage, dels at faa Ægteskabsforstanderne valgte i de forskellige Amtsråd og dels at tilvejeskaffe det Materiale, som Ægteskabsforstanderne skulle bruge. De skulle nemlig hver bruge 2 Protokoller, der helst, for ikke at skulle skiftes for ofte, maa være ret omfangsrige. Det bliver for hele Landet et meget betydeligt Antal Protokoller, der først skulle trykkes og saa indbindes. Jeg antager, det er dette, der vil tage den længste Tid. Hvor hurtigt det vil kunne ske, er det umuligt at sige i Forvejen. Jeg antager og haaber, at det vil kunne være i Orden ca. 2—3 Maanedre efter Lovens Vedtagelse af Rigsdagen. Men det kan ogsaa godt trække ud et halvt Aar, og skulde der i Bogtrykker- eller Bogbinderfaget opstaa Vanskeligheder, er det ikke godt at vide, hvor længe det kan trække ud. Derfor foreslaas der, at denne Del af Loven først skal træde i Kraft, naar kongelig Anordning derom udkommer. En Selvfølge er det, at forinden Loven træder i Kraft, maa ogsaa Kultusministeriet være færdig med de Dele af Loven, som høre under samme, thi disse to Ting, Ægteskab og Ægteskabsforstandere og en Forandring i den kirkelige Indvielse af Ægteskab maa selvfølgelig gaa Haand i Haand og træde i Kraft samtidigt.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) ønskede at vide, hvornaar Moderen eller Faderen til et uægte Barn ophører at være rette vedkommende. Jeg mener, at dette fremgaar af § 1 Nr. 3 Litr. a. i Forslaget. Det hedder deri: „Nødvendigheden af Samtykke fra Moderen til det ægte Barn og fra Moderen eller Faderen til det uægte Barn ophører i de samme Tilfælde, i hvilke Faderen til det ægte Barn ikke er rette vedkommende“. Det vil sige, naar man gaar de foranstaaende Bestemmelser igennem, at det sker i de Tilfælde, hvor Forældremagten enten bliver fratagen den paagældende, altsaa ved Øvrighedens Bestemmelse, naar den paagældende forsømmer sine Børn eller opdrager dem slet, eller naar Forældremagten falder bort derved, at den paagældende gaar ind paa, at Barnet adopteres af en anden. Endvidere falder Nødvendigheden af dette Samtykke fra Moderen bort, naar hun er død, umyndiggjort eller hendes Opholdssted har været ukendt i 6 Maanedre, og det samme gælder om Faderen. I alle disse Tilfælde kommer man til den Regel, som findes nederst paa første Side i Lovforslaget, nemlig at der kræves Samtykke af Værge eller Kurator.

Over for dette Spørgsmaal mente det ærede Medlem, at det var en streng Fordring at stille, at den, der vilde giftes, skulde skaffe sig en Kurator. Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at det er kun i de Tilfælde, hvor der ikke findes nogen af dem, der forud ere nævnte som berettigede til at give Samtykke. Kun naar disse ere døde eller borte, bliver der Spørgsmaal om Værge eller Kurator. Det vil blive i forholdsvis faa Tilfælde, dette vil komme til at ligge for. Dernæst vil jeg indskyde den Bemærkning, at det at gifte sig er ikke noget, man gør hveranden Dag. For de fleste sker det kun en Gang i hele Livet; for nogle to Gange, men kun for overordentlig faa flere Gange. Men jeg kan nok sige, at kun for ganske overordentlig faa, om overhovedet for nogen, sker det, at de gifte sig mere end en Gang: inden de blive 25 Aar. Det vil altsaa stille sig saaledes, at denne Udgift, her er Tale om, af enten 3 Kr. til en Kurators Beskikkelse i København eller noget mindre uden for København, vil kun en Gang i hele Livet komme til at paahvile et ringe Mindretal af Befolkningen. Jeg tror, det er ganske nødvendigt at fastholde denne Bestemmelse. Nu